

λὸν κατακοιμίσασα τὸν ἄνδρα ὄψε μὲν ὄμως δὲ
παρῆν. σὺ δ' ἡμῖν μόνη τὸν Ἄδωνιν περιέψυχες,
μὴ που καταλειφθέντα αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τῆς Ἀφρο-
δίτης ἢ Περσεφόνῃ παραλάβῃ.

Οἶον ἡμῶν ἐγένετο τὸ συμπόσιον – τί γὰρ οὐχ
ἄψομαί σου τῆς καρδίας; – ὅσων χαρίτων πλη-
ρες. ὦδαι σκώμματα πότος εἰς ἀλεκτρυόνων ὦδᾶς
μύρα στέφανοι τραγήματα. ὑπόσκιός τισι δάφναις
ἦν ἢ κατάκλισις· ἐν μόνον ἡμῖν ἔλιπε, σὺ, τὰ
δ' ἄλλα οὔ. πολλάκις ἐκραιπαλήσαμεν, οὔτω δὲ
ἠδέως ὀλιγάκις. τὸ δ' οὖν πλείστην ἡμῖν παρα-
σκευάσαν τέρψιν, δεινὴ τις φιλονεικία κατέσχε
Θρυαλλίδα καὶ Μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς ποτέρα
κρείττω καὶ ἀπαλωτέραν ἐπιδείξει. καὶ πρώτη
Μυρρίνη τὸ ζώνιον λύσασα – βόμβυξ δ' ἦν τὸ
χιτώνιον – δι' αὐτοῦ τρέμουσαν οἶόν τι μελίπηκ-
τον γάλα τὴν ὀσφῦν ἀνεσάλευσεν, ἀποβλέπουσα
εἰς τοῦπίσω πρὸς τὰ κινήματα τῆς πυγῆς· ἠρέμα
δ' οἶον ἐνεργοῦσά τι ἐρωτικὸν ὑπεστέναζεν, ὥστε
με νῆ τὴν Ἀφροδίτην καταπλαγῆναι. οὐ μὲν
ἀπειπέ γε ἡ Θρυαλλίς, ἀλλὰ τῇ ἀκολασίᾳ παρευ-
δοκίμησεν αὐτήν· 'οὐ γὰρ διὰ παραπετασμάτων
ἐγώ' φησὶν 'ἀγωνιοῦμαι, οὐδὲ ἀκκιζομένη, ἀλλ'
οἶον ἐν γυμνικῶ· καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις
ἀγών'. ἀπεδύσατο τὸ χιτώνιον καὶ μικρὸν ὑποσι-
μῶσασα τὴν ὀσφῦν 'ἰδοῦ, σκόπει τὸ χρῶμα' φησὶν
'ὡς ἄκρηβες, Μυρρίνη, ὡς ἀκήρατον, ὡς καθαρὸν,